

Sygn. akt I C 1540/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 grudnia 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 47.681,53 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. kwotę 25.899,98 zł (dwadzieścia pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 98/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2012 roku;

II. w części ograniczonej postępowanie umarza;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. nie obciąża powódki brakującą opłatą sądową od oddalonego powództwa;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 923 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu;

VI. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 1.295 zł tytułem brakującej opłaty sądowej od zasądanego roszczenia od uiszczenia której powódka była w całości zwolniona.

Sygn. akt IC 1540/12

UZASADNIENIE

Powódka E. K. wniosła pozew o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z/s w W. kwoty 45.000 zł - tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, z odsetkami ustawowymi od dnia 4.09.2012 r. do dnia zapłaty, kwoty 2.681,53 zł tytułem zwrotu wydatków z ustawowymi odsetkami od dnia 4.09.2013 r. do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 10.01.2012 r. w trakcie powrotu z pracy w miejscowości K. przy ul. (...) uległa wypadkowi samochodowemu, który został spowodowany przez B. K. (1), kierującą samochodem marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), która najechała na powódkę przechodzącą przez jezdnię na przejściu dla pieszych.

W tej sprawie toczyło się już postępowanie karne pod sygn. (...) zakończone wyrokiem z dnia 24.09.2012 r. Sprawca wypadku B. K. była objęta ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) w (...) S.A. nr polisy (...). Powódka z miejsca wypadku została przewieziona do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w P., gdzie udzielono jej pierwszej pomocy medycznej.

Wskutek wypadku powódka doznała m.in. urazu kolana prawego, wskutek którego doszło do złamania, wgniecenia kłykcia bocznego kości piszczelowej oraz kłykcia przyśrodkowego kości piszczelowej w obrębie stawu kolanowego, stłuczenia tkanek miękkich przedrzepkowych, wiązadła krzyżowego przedniego i tylnego, naderwania wiązadła pobocznego stopnia II, urazu lewego barku, stłuczenia głowy oraz otarć tułowia i kończyn.

W trakcie pobytu na szpitalnym oddziale ratunkowym założono powódce na prawej kończynie podłużnik gipsowy podudziowo - udowy.

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim od 11.01.2012 r. do 4.07.2012 przez okres prawie 6 miesięcy.

Po wypadku powódka cały czas poddawała się leczeniu w poradni ortopedycznej i neurologicznej i musi nadal kontynuować leczenie.

Powódka zwróciła się do pozwanego o przyznanie zadośćuczynienia w kwocie 50.000 zł, zaś wezwanie doręczono pozwanemu w dniu 27.08.2012 roku.

Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność z tytułu wypadku z dnia 10.01.2012 r. do kwoty odszkodowania w wysokości 5000 zł, odmawiając wypłaty w pozostałym zakresie.

Ponadto powódka przedłożyła pozwanemu tytułem kosztów leczenia faktury i rachunki na łączną kwotę wydatków w wysokości 4760,99 zł, oraz wyceniła koszt zniszczonej w trakcie wypadku odzieży na kwotę 450 zł (spodnie 100 zł , kozaki 200 zł, kurtka 150 zł).

Strona pozwana uznała kwotę 2049,46 zł jako zwrot kosztów leczenia, kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu, oraz kwotę 330 zł tytułem kosztów zniszczonej odzieży.

W związku z tym powódka dochodzi zapłaty pozostałej sumy poniesionych przez nią wydatków w łącznej kwocie 2.681,53 zł . Wezwanie do zapłaty w zakresie zwrotu wydatków zostało doręczone pozwanemu w dniu w dniu 27.08.2012 r. i pozwany znajduje się w zwłoce od dnia 4.09.2012 r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2400 zł oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Strona pozwana przyznała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku, zaś w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 5000 zł, zwrot kosztów leczenia w wysokości 2049,46 zł, zwrot kosztów przejazdów w kwocie 150 zł i odszkodowanie tytułem zniszczonej odzieży w kwocie 330 zł.

Pozwany podniósł , że w sprawie nie występuje spór co do okoliczności faktycznych w zakresie związanym z żądaniem o zadośćuczynienie a jedynie kwestią sporną jest wysokość zadośćuczynienia i w związku z tym wnosi o oddalenie wniosku powódki o przesłuchanie stron i wniosku w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii.

W ocenie pozwanego żądane przez powódkę zadośćuczynienie jest wygórowane, zaś wydatki powódki związane z zakupem leków i roweru rehabilitacyjnego nie uznanych przez pozwanego, nie pozostają w związku przyczynowo - skutkowym z wypadkiem powódki z dnia 10.01.2012 r. oraz nie została wykazana zasadność ich poniesienia.

Odnosnie wydatków związanych z zakupem paliwa, to powódka nie wykazała, kiedy i do jakich placówek medycznych jeździła i czy pojazdy pozostają w związku z wypadkiem powódki., nie wykazała jakim pojazdem były wykonywane przejazdy jak również nie wykazała rzeczywistych wydatków poniesionych w tym zakresie.

Bezpodstawne jest też żądanie powódki zwrotu wydatków na zakup odzieży, gdyż zakup spodni, bluzy i odzieży miał miejsce po wypadku, co wynika z przedłożonych przez powódkę faktur VAT na ich zakup. Powódka nie przedstawiła

nawet uzasadnienia tego wydatku i jego związku z wypadkiem z dnia 10.01.2012 r.. Odnośnie odsetek to należą się one dopiero od dnia wyrokowania.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 stycznia 2012 r. na przejściu dla pieszych przy ul. (...) w K. powódka E. K. uległa wypadkowi komunikacyjnemu - została potracona przez samochód osobowy marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez B. K..

Sprawcę zdarzenia komunikacyjnego i stroną pozwaną (...) S.A. łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obowiązująca w dniu zdarzenia.

Odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła strona pozwana, przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powódce kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 2049,46 zł tytułem kosztów leczenia, zwrot kosztów przejazdu w wysokości 150 zł i kwotę 330 zł tytułem odszkodowania za zniszczoną odzież.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 24.09.2012 r. w sprawie sygn. (...) warunkowo umorzono postępowanie karne wobec sprawcy wypadku B. K. na okres 1 roku próby.

/dowód: -przesłuchanie powódki, k. 103,

-akta szkody strony pozwanej,

-akta SR w Kłodzku sygn. (...),

-kopia wyroku z 24.09.2012 r., k. 8/

Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w P., gdzie udzielono jej pierwszej pomocy medycznej, wykonano RTG, które wykazało podejrzenie uszkodzenia chrząstki kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, stwierdzono również u powódki uraz kolana prawego, stłuczenie tkanek miękkich przedrzepkowych, więzadła krzyżowego przedniego i tylnego, naderwania więzadła pobocznego stopnia II, uraz lewego barku, stłuczenie głowy, otarcie tułowia i kończyn. Na prawej kończynie założono powódce przedłużnik gipsowy podudziowo - udowy, który nosiła przez okres 6 tygodni.

Przez ten okres powódka leżała w domu a w potrzebie poruszała się tylko o kulach. Po zdjęciu przedłużnika gipsowego, powódka jeszcze przez okres około miesiąca poruszała się o kulach aby nie obciążać kończyny.

Po wypadku powódka nadal leczyła się w poradni ortopedycznej i neurologicznej jak również kontynuowała leczenie rehabilitacyjne w przychodni (...) w K. w ilości 40 zabiegów (bark i prawa noga).

Do chwili obecnej powódka odczuwa bóle prawego kolana, szczególnie po przeciążeniach.

Po wypadku powódka była niezdolna do pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim w okres od 11.01.2012 r. do 4.07.2012 r.

/dowód: -przesłuchanie powódki, k. 103,

-karta informacyjna leczenia szpitalnego,

k. 10,

- dokumentacja medyczna leczenia powódki, k. 12-21, k. 23, k. 26,37,40,46,51,52,54,59,

-akta szkodowe pozwanego (dokumentacja medyczna),

-zaświadczenie S. O. S. G.z 17.07.12 r., k. 22/

Po wypadku powódka zakupiła spodnie i bluzę dresową, odpowiednio za 69,99 zł i 29,99 zł, a które były powódce niezbędne z uwagi na założony na prawej kończynie przedłużnik gipsowy i odzież tę powódka nosiła przez cały okres, gdy miała założony gips.

Powódka nie posiadała w domu tego typu odzieży, którą mogła nosić przy założonym gipsie i gdyby nie wypadek, nie byłoby potrzeby jej zakupu.

/dowód: -przesłuchanie powódki, k. 103,

-faktury VAT zakupu spodni i bluzy z dnia 13.01.2012 r., k. 27-28/

W dniu 2.03.2013 r. powódka zakupiła rower stacjonarny rehabilitacyjny za kwotę 800 zł, zaś korzystanie z roweru zalecił lekarz ortopeda jako rehabilitacja. Z roweru powódka korzystała codziennie, odczuwając poprawę w prawym kolanie. Zakup rowerka stacjonarnego rehabilitacyjnego był w pełni uzasadniony jako kontynuacja leczenia usprawniającego w warunkach domowych.

/dowód: -przesłuchanie powódki, k. 103,

-faktura VAT zakupu rowera z 22.03.2013 r., k. 49,

-opinia biegłych H. A. i M. J., k. 116/

Pismem z dnia 31 lipca 2012 r. powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej domagając się kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego z tytułu krzywdy doznanej w wyniku wypadku z dnia 10.01.2013 r. oraz kwotę 5.210,99 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków związanych z tym wypadkiem. Powyższe wezwanie wpłynęło do strony pozwanej dnia 27.08.2012 r. Strona pozwana odmówiła wypłaty dalszych kwot ponad wypłacone.

/dowód: -wezwanie z dnia 31.07.2012 r., k. 60,

-dowód nadania wezwania, k. 62,

-oświadczenie pełnomocnika powódki,

k. 104, (bezsporne),

-akta szkodowe pozwanego/

W wyniku wypadku z dnia 10.01.2013 r. powódka doznała urazu głowy, odcinka szyjnego kręgosłupa, barku lewego i prawej kończyny dolnej - złamanie kłykcia kości piszczelowej prawej, częściowe uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego i tylnego oraz uszkodzenie więzadła pobocznego bocznego.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z wypadkiem z dnia 10.01.2012 r. wynosi 10%. Wypadek skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi stawu kolanowego prawego z cechami jego niestabilności oraz pobolewania odcinka szyjnego kręgosłupa i barku lewego. W przyszłości powódka będzie wymagać kontynuacji rehabilitacji. Skutki przebytych urazów nadal ograniczają sprawność ruchową powódki (dłuższe chodzenie i stanie).

/dowód: - opinia biegłych H. A. i M. J., k. 116/

Na rozprawie w dniu 2.12.2013 r. powódka ograniczyła żądanie z tytułu poniesionych wydatków do kwoty łącznej 899,98 zł w tym : 99,98 zł -zakup odzieży i 800 zł - zakup rowera stacjonarnego rehabilitacyjnego.

/dowód: oświadczenie pełnomocnika powódki, k. 142/

W tym stanie rzeczy Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, że w dniu 10.01.2012 r. na przejściu dla pieszych przy ul. (...) w K. powódka uległa wypadkowi komunikacyjnemu - została potrącona przez samochód osobowy marki D. (...) kierowanym przez B. K. (1), wobec której prawomocnym wyrokiem tut. Sądu z dnia 24.09.2012 r. w sprawie sygn. (...), warunkowo umorzono postępowanie karne na okres jednego roku próby.

Wprawdzie zgodnie z art. 11 k.p.c. Sąd cywilny nie jest związany ustaleniami wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne ale wyrok taki stanowi dowód z dokumentu, zaś strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia oraz przyjęła odpowiedzialność z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego - sprawcy wypadku komunikacyjnego - za skutki wypadku, przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powódce kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 2049,46 zł tytułem kosztów leczenia, zwrot kosztów przejazdu w wysokości 150 zł i kwotę 330 zł tytułem odszkodowania za zniszczoną odzież.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego a zwłaszcza przesłuchania powódki, dokumentacji medycznej leczenia powódki oraz opinii biegłych sądowych H. A. i M. J. Sąd uznał, że wypłacone powódce przez stronę pozwaną świadczenie z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 5000 zł jest nie tylko zbyt niskie ale wręcz symboliczne.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 k.c. Sąd może w wypadkach wskazanych w art. 444 k.c., przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało sądowi, zaś sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, mających wpływ na rozmiar krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych.

Przepisy Kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, zaś zadośćuczynienie pieniężne w art. 445 § 1 k.c. ma charakter kompensacyjny.

Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, wynagrodzić doznany ból i cierpienie. Kwotowe oznaczenie należnego zadośćuczynienia powinno być utrzymane w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy jak i aktualnych stosunków majątkowych oraz poziomu życia społeczeństwa co, zdaniem Sądu, nie podważa w żaden sposób kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Z dokumentacji medycznej powódki oraz opinii biegłych - neurochirurga i z zakresu ortopedii - wynika jednoznacznie, że powódka w wyniku wypadku z dnia 10.01.2012 r. doznała szeregu obrażeń ciała w tym m.in. urazu głowy ze stresem pourazowym, urazu odcinka szyjnego kręgosłupa i barku lewego, urazu kończyny dolnej prawej - złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej i częściowe uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego i tylnego oraz uszkodzenia więzadła pobocznego bocznego, otarć tułowia i kończyn. Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki, pozostający w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 10.01.2012 r., wynosi 10 %.

Jak wynika z opinii biegłych oraz przesłuchania powódki, wypadek z dnia 10.01.2012 r. skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi stanu kolanowego prawego z cechami jego niestabilności, w przyszłości

powódka będzie wymagała kontynuacji rehabilitacji, zaś skutki przebytych urazów nadal ograniczają powódce sprawność ruchową (dłuższe chodzenie, stanie).

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności - w tym rozmiar doznanych przez powódkę cierpień fizycznych i psychicznych, doznany ból podczas leczenia, długi okres leczenia i związane z tym ograniczenia przez dłuższy czas aktywności życiowej - powódka przez 6 tygodni miała założony podłużnik gipsowy i przez ten czas praktycznie leżała w domu a w potrzebie poruszała się o kulach, zaś po zdjęciu gipsu powódka przez następny miesiąc poruszała się tylko o kulach - młody wiek powódki, trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 % oraz

aktualne skutki wypadku, ograniczające sprawność ruchową powódki i wymagające dalszej rehabilitacji, Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego należnego powódce, kwotę 30.000 zł w nawiązaniu również do przeciętnego poziomu życia społeczeństwa i jego zasobności, mając na uwadze także wysokość sum zasądzanych w podobnych przypadkach w tut. Sądzie.

W związku z powyższym ustalona wysokość zadośćuczynienia pieniężnego należnego powódce w kwocie 30.000 zł należało zmniejszyć o kwotę 5000 zł, która pozwana wypłaciła powódce, a wobec tego tytułem dalszego zadośćuczynienia zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 25.000 zł (pkt I wyroku).

Na podstawie przepisu art. 444 k.c. uwzględniono kwotę 899,98 zł tytułem kosztów leczenia oraz wydatków na zakup odzieży uznając, że te wydatki - w okolicznościach niniejszej sprawy - były konieczne i celowe, pozostające w związku przyczynowym z uszkodzeniem ciała powódki w wypadku z dnia 10.01.2012 r.

Wskazać bowiem należy, że pojęcie "wszelkie koszty" z art. 444 k.c. oznacza koszty różnego rodzaju, których nie da się z góry określić, a których ocena, na podstawie okoliczności sprawy, należy do Sądu (vide: wyrok SN z 9.01.2008 r. (...)).

Wobec powyższego Sąd uznał, że zarówno zakup rowera stacjonarnego rehabilitacyjnego jak i odzieży - spodni i bluzy dresowej - był obiektywnie potrzebny a powódka wykazała, iż poniosła koszty ich zakupu, przedstawiając odpowiednie faktury VAT. Powódka uzasadniła w sposób przekonujący i logiczny konieczność zakupu spodni i bluzy dresowej za łączną kwotę 99,98 zł a związane to było z założonym gipsem na kończynę i, zdaniem Sądu, nie wymaga to dalszego komentarza, zaś zakup rowerka stacjonarnego za kwotę 800 zł był również uzasadniony, co wynika nie tylko z przesłuchania powódki ale również z opinii biegłych sądowych - jako kontynuacja leczenia usprawniającego w warunkach domowych.

Podnoszone w tym zakresie zarzuty pozwanego (m.in. pismo z 24.09.2013 r., k. 126 akt) są bezzasadne i nie wymagają oceny przez Sąd.

W związku z tym łączna kwota zasądzona od strony pozwanej na rzecz powódki wynosi 25.899,98 zł (pkt I wyroku).

Odnośnie odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty Sąd uwzględnił od dnia 27 września 2012 r., gdy pismem z dnia 31 lipca 2012 r., stanowiącym zgłoszenie szkody a jednocześnie będącym wezwaniem do zapłaty, powódka domagała się kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego oraz kwoty 5.210,99 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków związanych z wypadkiem i powyższe wezwanie wpłynęło do pozwanej w dniu 27 sierpnia 2012 r. (przyznał to pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na pozew).

Zgodnie zaś z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. F. G. i. P. B. U. K. (tekst jednolity: Dz.U. 2013.392) w zw. z art. 817 k.c. zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W przedmiotowej sprawie brak okoliczności wskazanych w art. 14 ust. 2 w/w ustawy uniemożliwiających wypłatę świadczenia w terminie 30 dni i gdyby strona pozwana rzetelnie i w sposób i w sposób profesjonalny oceniła stan poszkodowanej, niewątpliwie termin powyższy byłby zachowany.

Również prowadzone postępowanie karne nie mogło mieć wpływu na ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, gdyż okoliczności zdarzenia od samego początku były bezsporne.

Wbrew twierdzeniom pozwanego w żaden sposób w przedmiotowej sprawie nie można przyjąć, by odsetki należały się dopiero od dnia wyrokowania a powołane w tym zakresie orzeczenie - wyrok Sądu Najwyższego - jest odosobnione, zaś zgodnie z cyt. wyżej przepisami w zw. z art. 455 k.c. i art. 481 k.c. należało uwzględnić odsetki od 27.08.2012 r. tj. po upływie 30 dni od wezwania z dnia 31.07.2012 r. (zgłoszenia szkody).

W tym stanie rzeczy dalsze powództwo podlegało oddaleniu (pkt III wyroku), zaś w części ograniczonej przez powódkę Sąd umorzył postępowanie na podstawie przepisu art. 355 k.p.c.

Sąd nie obciążył powódki brakującą opłatą sądową od oddalonego powództwa (pkt IV wyroku), zaś o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu, że powódka wygrała w 0,54 % (25899,98 zł : 47681,53 zł), zaś strona pozwana wygrała w 0,46 % a zatem należne powódce koszty to 2034,82 zł (0,54% x 3768,20 zł - 2400 zł kosztów zastępstwa, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 1351,20 zł koszty opinii biegłych), zaś stronie pozwanej 1111,82 zł (0,46% x 2417 zł) i w związku z tym należało zasądzić na rzecz powódki kwotę 923 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu (2034,82 zł - 1111,82 zł) - pkt V wyroku.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych, wobec podnoszonych przez pozwanego zarzutów w zakresie wysokości zadośćuczynienia było niezbędne przede wszystkim w zakresie ustalenia faktycznych obrażeń, jakie doznała powódka w wyniku wypadku z dn. 10.01.2012 r., trwałego uszczerbku na zdrowiu oraz aktualnych skutków wypadku, gdyż niewątpliwie wymagało to wiadomości specjalnych, których Sąd ani też pełnomocnik pozwanego nie posiadają a ocena tego, zawarta w piśmie pozwanego z dnia 24.09.2013 r. nie ma żadnego znaczenia w sprawie.

Również bezzasadny jest wniosek pozwanego o obciążenie powódki kosztami opinii biegłych na podstawie przepisu art. 103 § 1 k.p.c., zaś przepis ten dotyczy zupełnie innych sytuacji, niż podniesionych przez stronę pozwaną.

Ponieważ powódka była zwolniona w całości od opłaty sądowej od pozwu należało obciążyć stronę pozwaną kwotą 1295 zł tytułem brakującej opłaty sądowej od zasądzonego roszczenia na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 r. (tekst jednolity Dz.U. nr 90 poz.894).

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, należało orzec jak w sentencji.